

ORAVSKÉ MÚZEUM P. O. HVEZDOSLAVA

Kraméřský

Král. Pražské Poštovské Noviny.

ORAVSKÉ MÚZEUM P. O. HVEZDOSLAVA

Roku 1790.

Čís. 36.

Druhý roční běh.

W Sobotu dne 4 Čerť.

Sautromné Wogensté Zprávy.

Až po tu chvíli není nám důvěř toho prospěchu, kterýž pro ves-
gisto o náležitém pokoji dením války očekával, w gistoré do-
roztrubowati. Wsecko do-
sawad záleží na tom, což
swým časem obromáždění w Bukarestu
wygedna. Nežy tím slyšime w gisto-
tě, že Ruský dwůr neginác k pokoji naz-
chýlen gest, leč Turcy k vložným wy-
minkám powolní budau; a ty wýminky
gsau předewšim giným, aby Kakauský
dwůr napotom pozíwal rědy zemj, kteréž
gemu dle Dojarowiestského pokoge wšim
dobřým právem přináležj. Na ten způs-
sob Ruský dwůr sám o swé mocy o to
neywěššj péči wede, aby náš králowstý

dením války očekával, w gistoré do-
sáhl. Co se pak tkne Ruského dwora,
geho neyhlawněššj wýminky gsau, aby
Turcy poloostrowa Krymu a Orakow-
sté krajiny na wěčné časy odřekli. A
z toho ohledu Rusowé wsecky wybogo-
wané Turecké pewnosti napořád bořj a
z kořené wywracy, tak aby Turecký dwůr
napotom k dobytj již gednau ztracených
zemj nižadne wice naděge mítj nemohl.
Ruský rědy dwůr gest, kterýž pokoji
nechce, leč se Turcy prwe s swau wělitau
štkodau ke wšsemu tomu podwolj, což gim
Petřspurský cýsaršský dwůr předpisuge.

ORAVSKÉ MÚZEUM P. O. HVEZDOSLAVA

Ta powěst dosawad trwá, že sbroz-
máždění w Bukareštu strany wygednání
pokoge přetrženo bylo; ale následující
list tam odtud přišlý dáwá nám k wy-
rozumění, že připomenuté sbromáždění
teprw odedne i záj swúg počátek wzyš-
ti ma. — W témž listu psaném na den

15 srpna také se toto wyprawuge: „Ney-
wyšší Wezýr s neywětším dílem své
armády byl skutečně v Brailowa, a Prync
Koburk, ku kterémuž se 13 tisíc vda-
rných Rusů připojilo, měl již plán ná-
ležité wypracovaný, podle něhož na
Turky s celau mocí wyraziti chtěl. Ale
krom nadání přigel z Wjdně první rych-
lý posel, kterýž přinesl zpráwu, že Kay-
chenbachské sbromáždění wšsemu nepřá-
telství docela konec učinilo. Byloť po-
třebí toliko o dwa dny rychlému postowi
se opozditi, a gístěť žeby nássi s Turky
hláwní bitwu byli swedli. Nato také
y neywyšší Wezýr podle Pruského rych-
lého posla o Kaychenbachském sbromáž-
dění byl zpráwen, a protož hned přes
Dunag nazpátek postaupil. — Gak w
gístotě slyšime, na den 15 srpna porá-
dně přiměřj swúg počátek wzalo.„

Ž Srbské země se píše na den 16
srpna: W nássi straně dosawad negsme
dost gístě před Turky. Gich aumysl
neywjce k tomu směřuge, kdežby kerat
stráž zastociti mohli, a to nedáwno na
několika mjstech učinili. Než gak mile
spatřj, že několik batalionů nássého lidu
na pomoc táhne, hned se narúžno roz-
běhnau. Pro wětší bezpečnost wšsecka
spjže, a wětší záloha pje z Semendrye
do Bělehradu odwezena gest, nebo stále
slyšime, že v Parokynu as 10 tisíc Tur-
ků a arnautů sbromážděných stoji.

Giny list z Srbsta psaný na den
13 srpna dáwá nám tuto zpráwu: Tur-
cy, genž byli w gednom zástupu v Katci,
nynj postaupili k Bělehradu, a wčerey-
ššho dne již přišla zpráwa, že násse
wogsko v Waljewa pro množstwj nez-
přátel osazený redut opuštiti, prvé geg
rozmetawosse, a do stanců k Zábressu od-
táhnauti musylo. Tau přičinau těmito
dwěma dny, wčera a dnes, přes půl
druhého sta děl z Zemljna do Bělehradu
odwezeno bylo. Také z Zemljna w těch-
to dnech přes 60 dělostřelců a nádeníků
k Koburkové armáde odtráhlo.

Ž ležení v Baraulu we Walassich
na den 2 srpna dáwá se tato zběžná
zpráwa: Wčereyššho dne opět Turcy
chtěli do Walach wyraziti. Než to
předsewzetj nezdarilo se jim. As 30
Turků dílem od meče, a dílem w wodě
zhynulo. Na nássi straně toliko 4 muži
padli.

Ž Baradžina 15 srpna. Wogsko,
kteréž leží w Charwárijch, proto dosawad
stoji před Četjnem, poněwadž tato pe-
wnost neyprvé dobře pro obranu způ-
sobena býti musy, a poněwadž sbromáž-
dění nepřátelé w Weliké Kladusse z dru-
hé strany od řeky Dny weliké množstwj
lidu na pomoc dostali, a těchto posle-
dních Wúdce gest Tráwnjcký Bassa.
Gak se zdá, těchto nepřátel, gichž 12
tisíc býti může, gest aumysl buď opět
Četjn wybogowati, aneb Obršsta Bajas-
lice z geho položení wytřfnauti, a zdeš-
lané reduty y záseky rozmetati. — W
Četjnu od Turků gatý první zástupník
Chapak od Dulajských dobrowolnjků s
několika giny mi dobrowolnjky byl wy-
meněn, a w těchto dnech přišel do blas-
wnjho

wyjho bytu. Gakž wyprawuge, oni wssickni, bywssie w težká železa wřowá- ni, leželi 46 dnj we wěži w Ostrossacu, a nemohau dosti wypsati, gak Turcy nelidstý s nimi nakládali. Tyž žastuz pánš Chapač prawj, že Tráwnický Bas- ssa z oněch Turků, gessro z Čeršna wrekli, dwa dal oběytri, a dwadeceti mužům hlas wy setnauti.

3 Charwát 15 sepna. Kassemu syce wogstú poručeno gest toliko hranic os- tržhati, protože w málo dnech pořádné přjmerj učiněno býti má. Ale Turcy, genž stogj v Kladusse, práwě tomu na odpor gednagj. Dne 11 sepna na dwau místech wyzdwihsse swé polní ležení, wssickni se srazyli k Weliké Kladussi, a stogj tak blízko od Obršsta Bajaličec, eoby dwakrát z kusů wystrčelil. Pan Obršst nenaděge se gináč, než že Turcy naň wyrazyli chťj, hned swé slance walněg- ssim počtem lidu osaditi poručil. Dne 13 sepna před razedněnjm as 3 neb 4 tisýce Turků z práwěho křjdra, gessro z položenj Obršsta Bajaliče nemohli spaz- řeni býti, táhli přes sylnicy k Pozwi- zdu, a wychodem slunce v Pannowace přes řeku Kolinu na Banální hranice wpadli, tu několik strážnic neb čartáků obkřčili, a počali gich dobywati. Po- střětilo se Turkům, že 4 takowé čartáky wypálili, z nichžto ze třjch náš lid čas- ně se wbral, a w čtvrtém 12 dobro- wolníků zůstalo, kterj dšlem byli popá- leni, a dšlem zšjmáno. W čartáku pak tak řečenem Nowý Pannowac stál Pra- počecník Terkucya a 70 dobrowolníků. Bdyž Turcy tento čarták oblehli, od rána až do pěti hodin w večer dšlem z kusů a dšlem z mozdjstj do něho pálili,

ale wždy nadarmo, tak že zmužského Praporečnjka s lidem geho nigakž wy- rštnauti nemohli. Že pak z našsi strany obleženým čartákům žádná pomoc dáti se nemohla, byla přščina ta, poněwadž Turcy w hlawním swém pluku ani z mi- sta hnauti se nechťeli, a Pan Obršst Bas- jalič wždy před nimi na dobrém pozorú býti musyl. Posléz když w oné straně v čartáku střelba nepřestáwala, Pan Obršst předce wyslal gedna dwjzřj gezděč s kusem obleženým na pomoc, kterauž wšledawssie Turcy, hned po ště hodině w večer do swého ležení nazpá- tek wrekli. Při tom přšběhu ua našsi straně 12 dobrowolníků tak řečených Sareffanů, gakž prw oznameno, dšlem bylo spáleno a dšlem zšjmáno. Nepřá- telé ziratili znamenitěgssj částku lidu, nebo mnohé zbité sebau zawšjkli, 4 nez- chali na místě ležeti, a giné pohřbili, z kterýchž našsi dobrowolnjcy opěť 8 z že- mě wyhrabali, dočista obrali, a zase w giné místo wložili.

Při koncy této zpráwy se dokláz- dá, že našsi nikdy neměli přšhodněgssjho času a lepssj přšležitosti na Turky wyra- zyti, gako tuto; než na překážku bylo to poručenj, aby toliko pro ostržhání hranic stáli.

Rozličné politycké Zpráwy.

Divně se to w tom swětě motá a kolotá; wssěcko práwě swé nestálé změ- ně podroběno gest. — Dnes slyssime o wogně, zeytra o pokogi; — opěť o wogně, kteráž za negaký čas potrwá; opěť o pokogi, a hned zas wogna wzni- kne. Takě gsau to nestálé wěcy na tomž to swětě! — Mnohá králowstwj wál- zau

Kau bynan, kdyz w pokogi slawné kwez-
tla; giná naproti tomu králowstwj walz-
kami se mnozi, a w znamenitégssi y ssta-
stněgssi staw přiwedena bywagi, gesto
w čas pokoge ani se na noby postawiti
nemohla. Než powážimeli z wěstí
ho djlu, předce swatý pokog gest ten
gediný pramen, z něhož w každém času
wždy wšeho dobrého nadjeti se můžeme.
Pokog nás bezpečně činí, obohacuje, a
wšeho potřebného nám vděluje; wálka
pak nás přiwáděje o to, čehož nedostá-
tek trpíme. — Galz tedy šťastně krá-
lowstwj to, gehož obywatelé w míru a
pokogi chleba swého pozjwati mohau!
— Co wšak naproti tomu řekneme o
králowstwj tom, kterěz gsau vprázdne-
né odewšech cizých nepřátel, dosti s wý-
mi domácými nepřátely na práci má?
O Fragině Wyderlandstke není potřeby tu-
to mnoho rozprávěti; tam na buřice
táhne vdatné wogsto ze wšech stran, a
snad po kratším času wstysšimo, že se
Wandernot a Wancupen Penitencyas
rius, potud neypředněgssi hlavy a puz-
wodowé Wyderlandstých různic, za wšiz-
ma sstrabau. — Ale připomeneme krá-
lowstwj Francauzstke, kdež giž plný rok
newstale domácí newole a různice tr-
wagi, a syce různice takowe, kterýmiž
pálením, drancowáním, ano hroznými y
mnohými mordy počátek učiněn byl. —
Před nemnoha dny pomysšili sme, že
snad Francauzstři obywatelé, dosáhše
swobody, kterěz tak žádostiwí byli, nyní
gi s pokogem pozjwati budau. Ale
mylná byla to naděge. Než konce to-
hoto článku dogdeme, prwe postysšime,
což se z Francauz na den 14ho srpna
pisse.

W nassem králowstwj nowé wwe-
dený poradek we wšelkých wěcech poz-
tud nemá žádné stálosti. Ani práwa
stará ani nowá gsau w wctiwosti, a po-
tu chwili zde onde paměti hogněgssi ruz-
znice a newole powšlámági. Kta den
6 toho wogenský Ministr zemstěmu
shromáždění oznámil, že ani v poráz-
dného wogsta nižádná kázeň a bázeň
mistra nemá, tak že y sami wogácy mezy
sebau při každém regimentu sobě zwla-
štný Kommissy wstawugi, a při nich sami
strany swrženj aneb pokutowánj takowých
oficyrů, kteříž se gim neljbi, saud roynáz-
ssegj. Tak se w skutku stalo w Stras-
burku y w Alcu w několiká regimentů,
že sobě sami Kommissy zřídili, a po swé
wůli oficyry buď docela odmrsšili, aneb
gináť pokutowali. Tak též před krá-
tkým časem Ministr Montmoryn zem-
stěmu shromáždění předness, že z dwos-
gých důwodů náležitě dokázati může, ktez
rak Anglický dwůr Francauzstkeho zbau-
ření nenáwidj; předně, poněwadž se o-
báwá, aby totěz zbauření y w Londýnu
se neobnowilo; druhé, poněwadžby se
swobodné králowstwj Francauzstke časem
tak sšlyti mohlo, žeby Angličanům též-
ké nebezpečnstwj nastáwalo. Nynj te-
dy we Francauzých wůbec za to se drži
že wálečné přjprawy mezy Španyelským
a Anglickým dworem toliko byly na foch,
a že wšecky gen na Francauze směřo-
wali.
Co zde z Francauzstke zpráwy čez-
me, totěz w giných listech nalezáme.
Nebo w skutku zátoka tak řečená Notka,
kteráz sotwa ročně 6 tisyc liwer wyná-
šš, nikdy za to nestogj, aby se tak zna-
menité wálečné přjprawy dělati měly.
Wjme